

Integrovaná prevence a omezování znečištění (IPPC)

Vybrané výklady k příloze č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. za I. čtvrtletí roku 2007

Oddělení IPPC
Ministerstvo životního prostředí

Praha, duben 2007

Úvod

Oddělení IPPC v rámci své metodické činnosti na úseku integrované prevence zpracovává výklady k jednotlivým kategoriím přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. (zákon o integrované prevenci). Výklady jsou následně poskytovány všem relevantním subjektům v rámci IPPC.

Pro přehled, které stěžejní výklady byly vytvořeny v I. čtvrtletí roku 2007, byl zpracován předkládaný dokument.

Oddělení IPPC upozorňuje, že se každé zařízení musí posuzovat individuálně, a proto nelze uvedený materiál považovat za vyčerpávající (nejsou uváděny výklady pro všechny kategorie). V případě pochybností je provozovatel zařízení povinen obrátit se na příslušný krajský úřad nebo ministerstvo životního prostředí.

Materiál je rozdělen podle kategorií činností tak, jak je uvádí příloha č. 1 zákona o integrované prevenci. Některé kategorie činností neobsahují žádný výklad, neboť pro ně nebyl v daném čtvrtletí v roce 2007 zpracován. Výklady jsou zaměřeny na popis technologií, kapacit a výrobních procesů. Nejsou uváděna jména firem, vstupních surovin či produktů.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 1 – Energetika*

- 1.1. Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW.**
- 1.2. Rafinerie minerálních olejů a plynu.**
- 1.3. Koksovací pece.**
- 1.4. Zařízení na zplyňování a zkapalňování uhlí.**

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 2 – Výroba a zpracování kovů*

- 2.1. *Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřníkové rudy).*
- 2.2. *Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu.*
- 2.3. *Zařízení na zpracování železných kovů*
 - a) *válcovny za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu,*
 - b) *kovárny s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde spotřeba tepelné energie je větší než 20 MW,*
 - c) *nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu.*
- 2.4. *Slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně*
- 2.5. *Zařízení*
 - a) *na výrobu surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy,*
 - b) *na tavení, včetně slévání slitin, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů (rafinace, výroba odlitků apod.), o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů,*

Dopis OPVI MŽP č.j. 15260/ENV/07 ze dne 26. 2. 2007

Provozovatel provozuje zařízení na výrobu nebo tavení neželezných kovů a jejich slitin. Konkrétně se jedná o odlitky ze slitin hliníku a slitin zinku. Záměrem provozovatele je navýšení kapacity tavení slitin hliníku instalací nové tavicí pece s kapacitou 24 t/den.

Přehled zařízení pro výrobu odlitků ze slitin hliníku a zinku provozovaných provozovatelem:

1. Tavení a lití odlitků ze slitin hliníku

3 tavicí pece, každá o kapacitě 1,5 t/den. Tavicí pec o kapacitě 1,5 t/den byla demontována a nahrazena novou tavicí pecí o kapacitě 24 t/den. Celková kapacita tavení slitin hliníku bude **27 t/den** (1,5 + 24 + 1,5).

2. Tavení a lití slitin zinku

Tavicí pec o kapacitě 6 t/den.

Pro danou technologii je relevantní kategorie 2.5. b). Vzhledem k tomu, že je překročena kapacita tavení stanovená zákona o integrované prevenci, je povinností provozovatele získat integrované povolení.

- 2.6. *Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázně větší než 30 m³.*

Dopis OPVI MŽP č.j. 2069/ENV/07 ze dne 6. 2. 2007

Zařízení sloužící ke katarforetickému lakování kovových výrobků o obsahu katarforezní lázně nad 30 m³. Katarforeza je nanášení barvy elektroforezním způsobem. Při katarforeze se používají kationické ve vodě rozpustné nátěrové hmoty na bázi epoxidů (popř. akrylátů) obsahující částice laku ve formě polymerních kationtů. Při lakování je výrobek ponořen do lakovací lázně a zapojen jako katoda. Vložením stejnosměrného napětí mezi výrobek a protielektrodu (anodu) se vytvoří elektrické pole, vlivem něhož putují kationty ke katodě, kde reakcí s hydroxylovými ionty vznikajícími na ní rozkladem vody ztrácejí rozpustnost a vylučují se na povrchu dílů. Elektricky vyloučená vrstva pevně lne k podkladu, přebytečný lak se opláchne. Vyloučený povlak je nutno vypálit při teplotách okolo 160 až 180°C, kdy dochází k polymeraci a povlak získává konečné vlastnosti. Vlastní depozici nátěru předchází kvalitní předúprava povrchu. Povrch výrobku musí být chemicky odmaštěn, zbaven koroze a opatřen homogenním Zn (Fe)-fosfátem.

Pro danou technologii mohou být relevantní tyto kategorie:

- 2.6. - zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázní větší než 30m³,
- 6.7. - zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.

Pro porovnání kapacity zařízení z hlediska spotřeby organického rozpouštědla s kapacitním limitem uvedeným v kategorii 6.7. (150 kg/hod nebo 200 t/rok) nebyly v dodaných podkladech dostatečné údaje.

V kategorii 2.6. jsou rozhodujícími parametry: použití elektrolytického nebo chemického procesu a celkový objem lázní. Technologie kataforetického nanášení laku naplňuje dikci kategorie 2.6. (kataforézu je třeba řadit mezi elektrolytické postupy). Tento závěr je podpořen i odborným stanoviskem Agentury integrované prevence a technické pracovní skupiny pro povrchové úpravy. Pokud objem lázní kataforetické linky (lakovacích lázní) přesahuje prahovou hodnotu pro kategorii 2.6., pak provozovateli zařízení vzniká povinnost získat integrované povolení.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 3 - Zpracování nerostů*

- 3.1. *Zařízení na výrobu cementářského slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně.*
- 3.2. *Zařízení na výrobu azbestu a produktů s obsahem azbestu.*
- 3.3. *Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.*
- 3.4. *Zařízení na tavení minerálních materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.*
- 3.5. *Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně anebo o kapacitě pecí větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³.*

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 4 - Chemický průmysl*

U kategorií průmyslových činností uvedených v této části se „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů podle výčtu v oddílech 4.1 až 4.6.

4.1. Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou

- a) jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické),**
- b) kyslíkaté deriváty uhlovodíků, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice,**
- c) organické sloučeniny síry,**
- d) organické sloučeniny dusíku, jako aminy, amidy, nitroderiváty, nitrily, kyanatany, isokyanatany,**
- e) organické sloučeniny fosforu,**
- f) halogenderiváty uhlovodíků,**
- g) organokovové sloučeniny,**
- h) základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy),**

Dopis OPVI MŽP č.j. 89464/ENV/06 ze dne 15. 1. 2007

V zařízení probíhá výroba nátěrových hmot na průmyslové podlahy ve dvou základních krocích. V prvním kroku dochází k výrobě pojiva (vstupními surovinami pro výrobu jsou metylmetakrylát, n-butylmetakrylát, xylen, solventní nafta a di-terc-butylperoxid), ve druhém kroku probíhá ředění kopolymeru organickým rozpouštědlem. Výroba pojiva probíhá v nerezovém reaktoru a jednotlivé kroky výroby lze popsat následovně:

- 1) příprava vstupů a výhřev reakčního média (xylen),
- 2) kopolymerace monomerů (řetězová radikálová polymerace výše zmíněných monomerů v roztoku média, iniciátorem reakce je organický peroxid, doba trvání kopolymerace je cca 2 hodiny),
- 3) depolymerace – během cca 8 hodin dochází k přeměně zbytkových monomerů na kopolymer.

Poslední fáze výroby nátěrových hmot spočívá v ředění pojiva, které probíhá v nerezovém reaktoru pomocí solventní nafty a funkčních aditiv na požadovanou koncentraci, během výroby samotného produktu neprobíhá chemická reakce.

Pro zařízení je relevantní kategorie 4.1. h), která je definovaná jako: „Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy).“ Zařízení, která spadají do uvedené podkategorie, jsou všechna zařízení na výrobu polymerů z monomerních jednotek polymerací. Výrobou se zde rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů.

Podmínkou pro zařazení výroby pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Při výrobě pojiva jde o výrobu kopolymeru z monomerů, dochází tedy k chemické reakci a zařízení splňuje podmínky pro zařazení do kategorie 4.1.h) přílohy č. 1 zákona a spadá pod působnost zákona o integrované prevenci. Vzhledem k tomu, že je výroba pojiva přímo technologicky napojena na výrobu nátěrových hmot ředěním kopolymeru – tj. výrobu nátěrových hmot nelze provozovat bez zařízení na výrobu pojiva, tak je i navazující výroba nátěrových hmot součástí zařízení spadajícího pod působnost zákona o integrované prevenci. Lze proto konstatovat, že zařízení na výrobu nátěrových hmot je chemickou výrobou a spadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 7334/ENV/07 ze dne 8. 2. 2007

V zařízení bude probíhat výroba fenolformaldehydových pryskyřic. Posouzeny jsou tři technologie:

- 1) Polykondenzace fenolu, paraformaldehydu a furfurylalkoholu. Plánované vyráběné roční množství 200 t. Produktem je fenol-močovino-formaldehdydová pryskyřice.
- 2) Polykondenzace formolu 55, fenolu, metanolu, paraformaldehydu a močoviny za působení hydroxidu sodného. Reakce je vícestupňová a jsou při ní přidávány různé aditivy: trietanolamin, glycerin, monoethylenglykol a kyselina olejová. Plánované vyráběné roční množství 100 t. Produktem je fenol-formaldehydo-furanová pryskyřice.
- 3) Polykondenzace fenolu, formalínu a paraformaldehydu za působení hydroxidu sodného. Plánované vyráběné roční množství 200 t. Produktem je alkalický roztok fenolových pryskyřic.

Pro technologie je relevantní kategorie 4.1. h), která je definovaná jako: „Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy“, přičemž produkty uvedené v závorce mají být chápány pouze jako příklady, nikoliv jako konečný výčet a „výrobou“ se rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů.

V Referenčním dokumentu o nejlepších dostupných technikách (BREF) „Výroba polymeru“ je uveden podrobný popis polykondenzace. Uvedený BREF definuje polykondenzaci jako chemickou reakci, jejímž principem je kombinace monomerů, vytvářejících polymer a vedlejší produkt.

Dané technologie splňují podmínky pro zařazení do kategorie 4.1. h). Fenol-močovino-formaldehdydová pryskyřice, fenol-formaldehydo-furanová pryskyřice a fenolová pryskyřice (v alkalickém roztoku) jsou polymery a jedná se o základní plastické hmoty. Při výrobě probíhá chemický proces (tj. polykondenzace) a bude realizována v průmyslovém měřítku. Popsaná výroba spadá do působnosti zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci a na zařízení se vztahuje, podle § 45 zákona, povinnost získat platné integrované povolení před vydáním stavebního povolení.

- i) syntetické kaučuky,*
- j) barviva a pigmenty,*
- k) povrchově aktivní látky.*

Dopis OPVI MŽP č.j. 90836/ENV/07 ze dne 15. 1. 2007

V zařízení probíhá výroba pracích prášků jako přímo spojená činnost, která po technické stránce souvisí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 zákona (t.j. výrobou LAS pasty) podle § 2 písm. a) zákona.

V posuzovaném závodě dochází k výrobě LAS pasty – povrchově aktivní látky spadající do kategorie 4.1. k) „Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou povrchově aktivní látky“. LAS pasta společně s dalšími surovinami se dále pomocí fyzikálních procesů zpracovává na výsledný produkt – prací prášek.

Výroba LAS pasty a výroba pracího prášku splňují podmínky pro definici zařízení uvedené v § 2 písm. a) zákona, kde se uvádí, že zařízením je stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů; za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka neuvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže provozovatel zařízení pro ni požádá o vydání integrovaného povolení.

Důvodem je jednoznačné spojení výrob z procesního hlediska a z pohledu materiálových toků. Výroba LAS pasty je integrální součástí výrobního procesu technicky spojenou s následnou výrobou pracího prášku, přestože lze tento produkt nahradit z jiných zdrojů a představuje pouze jednu z komponent pracího prášku. Výroba pracího prášku je tedy přímo spojená činnost podle § 2 písm. a) zákona a má být zahrnuta do integrovaného povolení. Samotná výroba pracích prášků mícháním a sušením (t.j. pomocí fyzikálních procesů), pokud není přímo spojena (viz předchozí odstavec výkladu) s některou z činností v příloze č. 1 zákona (např. nezahrnuje výrobu povrchově aktivní látky) a při výrobě nedochází k chemickým procesům (např. neutralizaci), nespadá pod působnost zákona.

Změny v technologii mechanické výroby pracích prášků nemusí nutně vyvolávat nutnost provést změnu integrovaného povolení podle § 19a zákona. Flexibilitu výroby lze zohlednit v žádosti o vydání integrovaného povolení podle § 4 zákona – udávané parametry se pak vztahují k maximální provozně a technologicky dosažitelné kapacitě zařízení. Nutnost změnového řízení pak nastává v případě, kdy je naplněno znění § 2 písm. j), kde je definována změna v provozu zařízení jako změna v užívání, způsobu provozu nebo rozšíření zařízení,

kteřá může mít účinky na zdraví člověka nebo životní prostředí, nebo § 2 písm. m), kde je definována podstatná změna v provozu zařízení jako změna v provozu zařízení, která může mít podle uvážení správního úřadu, který je místně příslušný k vydání integrovaného povolení, významné nepříznivé účinky na člověka nebo životní prostředí; změna v provozu zařízení nebo rozšíření provozu zařízení se vždy považují za podstatné, když změna nebo rozšíření samy o sobě překračují prahové hodnoty uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

Provozovatelé stávajících zařízení vymezených v příloze č. 1 zákona mají za povinnost získat integrované povolení nejpozději do 30. října 2007 (§ 42 zákona), pokud hodlají provozovat zařízení i po tomto datu.

Dopis OPVI MŽP č.j. 5195/ENV/07 ze dne 7. 2. 2007

V zařízení probíhá výroba flotačních činidel. Výroba je založena na míchání vstupních komponent v reaktorech, a to vody, surového glycerinu (50 t), přiboudliny (vedlejší produkt z výroby lihu – 50 t) a odpěňovače (600 kg). Takto vzniklá flotační činidla se budou používat pro černouhelné kalý a suspenze nepolárních nerostů, a to za účelem vzniku nízkopopelnatých koncentrátů uhlí z vysokopopelnatých kalů využitelných v koksovárnách a energetice. Při výrobě neprobíhají žádné chemické reakce.

Mezi povrchově aktivní látky lze s určitostí zařadit některé odpěňovače, které budou využívány při přípravě činidel. Do výrobního procesu již budou vstupovat jako výchozí suroviny povrchově aktivní látky. Jestliže dále dochází pouze ke smísení vstupních surovin (nedochází k chemickým reakcím), nejedná se o výrobu, tak jak je definována v kategorii 4. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci – „výrobou“ se rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů. Popisovaná technologie na výrobu flotačních činidel nespádá do kategorie 4.1. k) zákona o integrované prevenci.

4.2. Chemická zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, jako jsou:

- a) *plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry, oxidy dusíku, vodík, oxid siřičitý, karbonylchlorid,*
- b) *kyseliny, jako kyselina chromová, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná, kyselina chlorovodíková, kyselina sírová, oleum, kyselina siřičitá,*
- c) *zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný,*
- d) *solí, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, perboritan, dusičnan stříbrný,*

Dopis OPVI MŽP č.j. 1654/ENV/07 ze dne 8. 1. 2007

V provozovně probíhá úprava síranu hlinitého. Do pogumované rozpouštěcí nádrže je nadávkováno určité množství teplé vody a kyseliny sírové. Během míchání je nadávkován síran hlinitý. Teplota roztoku se postupně zvyšuje na 90 °C. Vzniklé páry jsou odsávány a přes skrápěcí věž jsou vypouštěny do ovzduší. Roztok je zchlazen a přečerpán do flokulační nádrže. Následně dojde k přidání flokulantu, který způsobí shlukování koloidních částic. Usazené částice jsou čerpány kalovým čerpadlem. Roztok s obsahem lehčích částic je filtrován přes kalolis. Sediment spolu s filtračním koláčem je předán dodavateli síranu pro další přepracování a využití. Roztok je poté přečerpán do krystalizační nádrže, kde dochází ke krystalizaci nežádoucích příměsí. Takto vzniklý roztok je přefiltrován a vyloučené krystaly jsou odvodněny a shromážděny k likvidaci. Výsledkem úpravy je roztok síranu hlinitého požadovaných vlastností.

V příloze č.1 k zákonu o integrované prevenci, u kategorií průmyslových činností spadajících pod chemický průmysl, se „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů. Posuzovaná technologie se přímo nedotýká samotného výrobního procesu. Dodaný síran hlinitý se pouze upravuje, aby získal požadované vlastnosti. V procesu úpravy nedochází k chemické reakci. Lze tedy konstatovat, že úpravárenská technologie nespádá pod působnost zákona.

- e) *nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny, jako karbid vápničku, křemík, karbid křemíku.*

Dopis OPVI MŽP č.j. 4472/ENV/07 ze dne 19. 2. 2007

Technologické zařízení na využití vzácných kovů (zejména molybdenu a wolframu) z vyčerpaných vypálených katalyzátorů používaných v rafineriích.

Při technologii získávání produktů z použitých katalyzátorů z rafinerií, z nichž byly termicky odstraněny (vypáleny) organické látky, jsou používány standardní fyzikálně chemické postupy, při nichž dochází k chemickým reakcím (srážení, oxidace, neutralizace, filtrace a krystalizace). Některé z těchto procesů probíhají za zvýšené teploty a tlaku. Technologie je založena na dvoustupňovém loužení katalyzátoru ve dvou autoklávech. Výsledným produktem jsou anorganické sloučeniny, dle sdělení výrobce, bez nebezpečných vlastností. (molybdenan, resp. vanadičnan vápenatý a alumina). Předpokládaná kapacita by neměla překročit zpracování 1 tuny katalyzátoru denně. Jedná se o podnikatelský záměr založený na komerční bázi a výroba bude probíhat v průmyslovém měřítku.

Z hlediska zákona o integrované prevenci jsou relevantní kategorie 4.2. e). Technologický proces spadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

- 4.3. *Chemická zařízení na výrobu hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných).*
- 4.4. *Chemická zařízení na výrobu základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů.*
- 4.5. *Zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů.*
- 4.6. *Chemická zařízení na výrobu výbušnin.*

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 5 – Nakládání s odpady*

5.1. Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 4772/ENV/07 ze dne 19. 1. 2007

Zařízením je manipulační plocha pro úpravu mechanických vlastností nebezpečných odpadů. Předmětem prováděných sanačních prací je odstranění odpadu z lagun betasmoly a destilačních zbytků (kat. č. 07 01 08 jiné destilační a reakční zbytky dle zákona č. 185/2001 Sb. v platném znění), následná sanace podloží zeminy a rekultivace území. Odstranění odpadů bude prováděno jejich spalováním mimo areál sanované lokality. Po vytěžení odpadů dojde k mechanické úpravě tak, aby byly manipulovatelné. Odpad uložený v lagunách je dle výsledků archivních prací z hlediska chemického složení jednodruhový, avšak jeho konzistence v teplotách nad 10°C kolísá od skupenství tuhého po skupenství polotekuté, které se vyznačuje výraznou lepivostí. Lze předpokládat, že se v lagunách nachází i několikaprocentní podíl cizorodých odpadů představovaný zejména demoličním materiálem. V závislosti na požadavcích odběratelů bude z technologického hlediska nutná úprava mechanických vlastností odpadů příměsí hrubozrnného hnědouhelného prachu. Jako optimální pro úpravu se ukázal předrcovač kladivo odrazového typu tažený za mobilním prostředkem (traktor). Principem úpravy je pojezd předrcovače po vrstvě materiálu (odpad+hnědouhelný prach) rozprostřeného na betonové ploše a promíchaného v požadovaném poměru již v rámci odtěžby. Homogenizovaný a na potřebnou velikost zrna předrcený materiál bude poté nakladačem naložen do přistavených kontejnerů, které budou překryty plachtou a odváženy k odstranění. Předpokládá se, že takto bude upraveno 40 až 60 t nebezpečného odpadu/den. Z tohoto důvodu je předpokládáno vybudování zastřešené, dle platné legislativy zabezpečené plochy, na které bude úprava mechanických vlastností odpadů z obou lagun provedena. Kromě výše uvedené úpravy bude na ploše prováděno třídění cizorodých odpadů a jejich shromažďování. Manipulační plocha pro úpravu mechanických vlastností nebezpečných odpadů spadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. Konkrétně se jedná o kategorii průmyslových činností 5.1. přílohy č. 1 zákona.

5.2. Zařízení na spalování komunálního odpadu o kapacitě větší než 3 t za hodinu.

5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 15731/ENV/07 ze dne 26. 3. 2007

Zařízení k využívání stavebních a demoličních odpadů je určeno k terénním úpravám a recyklaci odpadů. Prakticky se jedná o změnu užívání stavby stávající povolené skládky pro inertní odpady na zařízení k využívání stavebních a demoličních odpadů. Zařízení (stavba) je pracovně plošně rozdělena na dvě části.

- a) V jižní části území bude prováděna terénní úprava – technologická operace spočívající v postupném navázání inertních odpadů tak, aby došlo k zavezení a vyrovnaní částí ploch pozemku do horizontální polohy s ohledem na krajinný ráz v dané lokalitě, dojde k zasypání zatopeného zemníku a dorovnávání terénu zemními odpady do úrovně terénu v cihelně.
- b) V severní části bude souběžně provozována recyklační plocha – principem bude shromažďování recyklovatelných stavebních a demoličních odpadů na ploše za účelem následného nadrcení a přetřídění na různé frakce pomocí mobilní a semimobilní drtící a třídící linky.

Účelem terénní úpravy a provozu recyklační plochy je vytvarování terénu poškozeného v minulosti těžbou cihlářských hlín a jeho výškové navázání na okolní terén za využití pro tento účel stavebních a demoličních odpadů z regionu – úprava stávajícího území do požadovaného tvaru. Součástí úprav je překrytí násypu stavebních a demoličních odpadů zeminami, konečná rekultivace upraveného terénu a zajištění odtoku povrchových vod z násypového tělesa. Pro provoz zařízení a terénní úpravu, i pro následnou rekultivaci území budou využívány přebytečné odpadní zeminy a stavební odpady ze stavební činnosti v regionu.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro dané zařízení by připadala v úvahu kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci, která je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.“ V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC, lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení

odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně. Kategorie 5.3. se vztahuje pouze na odstraňování odpadu, ať už biologickou či fyzikálně-chemickou úpravou, nikoliv na využívání odpadu.

Z hlediska zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů (zákon o odpadech) – přílohy č. 3 „Způsoby využívání odpadů“ a vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění vyhlášky č. 41/2005 Sb. je možné konstatovat následující. Recyklační plochu pro recyklaci inertních stavebních a demoličních odpadů lze zařadit pod kód R 12 „Předúprava odpadů k aplikaci některého z postupů uvedených pod označením R 1 až R 11“ - v tomto případě pak R 5 „Recyklace/znovuzískání ostatních anorganických materiálů“. Terénní úpravy pro vytvarování terénu poškozeného v minulosti těžbou cihlářských hlín lze zařadit pod kód XN 1 „Využití odpadů na terénní úpravy apod.“

V souvislosti s tímto záměrem je nutné upozornit na novou vyhlášku Ministerstva životního prostředí č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady. Tato vyhláška podstatným způsobem zpřísňuje podmínky využívání odpadů na povrchu terénu, a to včetně oblasti jejich využívání k rekultivaci vytěžených povrchových důlních děl.

Zařízení nespadá do kategorie 5.3. přílohy č.1 zákona o integrované prevenci a provozovateli zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

5.4. Skládky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 6 – Ostatní zařízení*

6.1. Průmyslové závody na výrobu

- a) **buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů,**
- b) **papíru a lepenky, o výrobní kapacitě větší než 20 t denně.**

Dopis OPVI MŽP č.j. 5769/ENV/07 ze dne 22. 1. 2007

Výroba vlnité lepenky probíhá slepováním papíru a kartonu pomocí škrobového lepidla, tj. nejedná se o výrobu lepenky z primárních vláken pomocí lepenkového stroje. Pro popsanou výrobu připadá v úvahu kategorie 6.1. b), která zní „Průmyslové závody na výrobu papíru a lepenky, o výrobní kapacitě větší 20 t denně“. Protože příloha č. 1 zákona přesně nespecifikuje, zda se výrobou lepenky rozumí pouze výroba z primárních surovin, je nutné pro výklad použít Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách – Papírenství (dále jen „BREF“), kde jsou stanoveny výchozí suroviny pro výrobu lepenky, popsán výrobní postup při výrobě a také je definován pojem „lepenka“.

- Termín lepenka odpovídá plošné hmotnosti výsledného listu (gramáži). List těžší než 150 g/m² je označován jako lepenka (BREF - kapitola 1.6.),
- výchozí surovinou jsou všechny druhy vláken včetně RCF (tj. regenerované vlákniny, získané zpracováním sběrového papíru) (BREF - kapitola 6.2.2.1.),
- hlavní výrobní operace probíhají na lepenkovém stroji zpracovávajícím vláknitou suspenzi (BREF – kapitola 6).

Protože součástí popisované výroby není lepenkový stroj, výrobní postup vlnité lepenky se zásadním způsobem odlišuje od výroby lepenky popsané v BREF a vstupní surovinou není vlákno, ale papír a karton, lze v tomto případě hovořit pouze o zpracování papíru a lepenky, nikoliv o výrobě. Z těchto důvodů zařízení nespadá pod kategorii 6.1. b) zákona o integrované prevenci.

6.2. Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 18375/ENV/07 ze dne 8. 3. 2007

V zařízení je převažující činností praní nemocničního a hornického prádla. Pro danou činnost připadá v úvahu kategorie 6.2. přílohy č.1 zákona, která zní „závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně“. Výčet operací v závorce, kde je uvedeno mimo jiné i praní, se vztahuje k výrobním postupům souvisejícím s předúpravou vláken nebo textilií, jako je například praní vlny v rámci textilní výroby při tzv. procesech zušlechťování.

Praní nemocničního a hornického prádla nelze považovat za předúpravu vláken či textilií ve smyslu zákona a popsané provozovny tudíž nespádají pod kategorii 6.2. Pokud v rámci zařízení neprobíhají žádné další průmyslové činnosti, popsané v příloze č. 1 zákona, nemá provozovatel povinnost získat integrované povolení.

6.3. Závody na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně.

6.4.

- a) **jatka o kapacitě porážky větší než 50 t jatečně opracovaných těl denně,**
- b) **zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv**
 - **z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně**
 - **z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí),**

Dopis OPVI MŽP č.j. 90428/ENV/07 ze dne 3. 1. 2007

Pro výrobu minerálních a vitamínových krmných směsí a premixů se používají krmné suroviny a doplňkové látky. Z rostlinných krmných surovin se používají žitné otruby a to jako nosič vitamínů a doplňkových látek u některých výrobků. Ostatní suroviny jsou minerálního původu. Pro tuto činnost je relevantní kategorie 6.4.b),

kteřá je definovaná jako: „Zařídění na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“ Vzhledem k tomu, že v zařízení je výrobní kapacita 30 t/den, lze konstatovat, že toto zařízení nespádá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Pro výrobu kompletních mléčných krmných směsí se používají krmné suroviny a doplňkové látky. Z rostlinných krmných surovin se používají suroviny zpracovatelského průmyslu (rostlinné tuky, sojový bílkovinný koncentrát a sojová mouka) a z živočišných krmných surovin sušené krmné suroviny mléčného původu. Sušené krmné suroviny mléčného původu jsou dodávány ze sušáren mléka a syrovátky, jedná se o mléčné výrobky v sušeném stavu (např. sušená syrovátka, sušené podmásli, sušené odtučněné mléko). Pro tuto činnost je relevantní kategorie 6.4.b), která je definovaná jako: „Zařídění na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně.“ Vzhledem k tomu, že v zařízení je výrobní kapacita 25 t/den, lze konstatovat, že toto zařízení nespádá pod působnost zákona o integrované prevenci. Zařídění nenaplnuje ani znění kategorie 6.4.c) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci (vzhledem k nedostatečné kapacitě).

Dopis OPVI MŽP č.j. 5477/ENV/07 ze dne 22. 1. 2007

Pro zařízení cukrovar je relevantní kategorie 6.4. b) (druhá odrážka), která je definovaná jako: „zařídění na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“ Zákon vyžaduje stanovení denní výrobní kapacity v průměru za čtvrtletí. Výrobní kapacita je pro tuto kategorii zařízení definována jako skutečně vyrobené množství hotových výrobků. Pro správné posouzení zařazení zařízení pod režim zákona o integrované prevenci je rozhodující vypočítat průměrnou hodnotu vyrobeného množství krmiv nebo potravin za čtvrtletí. Průměr za čtvrtletí je definován jako podíl skutečně vyrobeného množství hotových výrobků za čtvrtletí a celkového počtu pracovních dnů za čtvrtletí. Předmětem činnosti cukrovaru je výroba dvou hotových výrobků - cukru a cukrovarnických řízků, které se vyrábí z rostlinné suroviny cukrovky. Cukrovar je rozhodnutím Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského zaevidován jako krmivářský podnik a získal oprávnění prodávat cukrovarské vyloužené řízky pro krmné účely. V roce 2006 bylo za kampaň (3. 10. 2006 – 17. 12. 2006) vyrobeno 27 487 t cukru a cca 42 000 t vyloužených řízků. Prahová hodnota 300 t denně hotových výrobků byla překročena a provozovatel zařízení má povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 8971/ENV/07 ze dne 5. 2. 2007

Společnost provozuje níže uvedené objekty.

- Obilné silo o projektované kapacitě 2 500 t/rok s výrobou krmných směsí:
 - technologické zařízení obilního sila umožňuje skladování obilí a zároveň výrobu krmných směsí v sypkém stavu,
 - technologie mícháren krmiv má instalovanou roční výrobní kapacitu 12 000 t ve dvousměnném provozu (48 t denně).
- Obilné silo o projektované kapacitě 21 000 t/rok:
 - silo slouží jako sklad k uskladnění a sušení obilí a osiv, součástí sila je sušička obilí,
- Obilné silo na ječmen o projektované skladovací kapacitě 3 000 t/rok.

V zařízení probíhá výroba krmných směsí pro prasata, drůbež a ostatní zvířata, skladování a prodej obilovin. Zákon definuje povinnost pro provozovatele, kteří vyrábějí krmiva a splňují další podmínky stanovené zákonem (kapacita zařízení) získat integrované povolení. Za suroviny je nutné považovat jakékoli materiály, ať již zpracované nebo nikoli, které jsou používány jako vstupy do výroby. Vstupními surovinami pro výrobu krmných směsí jsou suroviny rostlinného původu (např. pšenice, ječmen, oves, kukuřice, luštěniny, krmná mouka, otruby, ostatní mlýnské krmné suroviny, sojový extrahovaný šrot, řepkový extrahovaný šrot a výlisky, ostatní krmné suroviny z olejnatých semen, sladový květ), živočišného původu (rybí moučka) a sušená syrovátka.

Pro zařízení je relevantní kategorie 6.4. b) – první odrážka: „zařídění na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně.“ Projektovaná výrobní kapacita výroby krmných směsí 48 tun za den, zákonem stanovená hranice 75 t hotových výrobků denně není překročena a je tedy možné konstatovat, že toto zařízení nespádá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Pro zařízení by připadala v úvahu i kategorie 6.4. c), která je definována jako zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok). Kategorie 6.4. c) zahrnuje i zařízení používající jako vstupní surovinu syrovátku, sušené mléko atd. Jelikož množství syrovátky

jako vstupní suroviny dosahuje dle Vašich informací maximálně 14 tun ročně, není naplněna dikce bodu 6.4. c) zákona o integrované prevenci.

Obilní sila slouží jako skladovací zařízení obilovin a olejnin, které jsou určené k výrobě potravin a krmiv. Ve skladovacích zařízeních se nachází sušička obilovin a čistička obilovin s hodinovým výkonem 40 a 50 t/hod, na zařízeních se zpracovávají uskladněné komodity pro následný prodej – sladovnické ječmeny, kukuřice, pšenice pro dodávku do mlýnů k výrobě potravin, dále řepka a obiloviny pro výrobu krmných směsí. V případě sušení a čištění obilí se jedná o předúpravu suroviny. Výstupem ze zařízení není potravinu nebo krmivo, ale usušené a vyčištěné obilí, které je považováno za surovinu pro další výroby. Pokud se jedná o samostatná zařízení, nelze je zařazovat do kategorie 6.4. b) zákona o integrované prevenci. Pokud jsou sušárny (čistírny) obilí součástí výroby potravin nebo krmiv, jsou zařazovány k zařízením mimo rámec přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. Na nákup, skladování a prodej obilovin a olejnin bez jejich zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv se nevztahuje povinnost získat integrované povolení. Na základě dostupných údajů, které byly odboru posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že daná zařízení nespádají pod působnost zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 9888/ENV/07 ze dne 2. 3. 2007

Pro zařízení pšeničný a žitný mlýn je relevantní kategorie 6.4. b) (druhá odrážka), která je definovaná jako: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“ Pšeničný a žitný mlýn jsou provozovány v jedné budově (ve stejném patře), mají společné vytápění, přívod vody a měřidlo. Mlýny lze považovat za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci, z tohoto důvodu se výrobní kapacity počítají.

Zákon vyžaduje stanovení denní výrobní kapacity v průměru za čtvrtletí. Výrobní kapacita je pro tuto kategorii zařízení definována jako skutečně vyrobené množství hotových výrobků. Pro správné posouzení zařazení zařízení pod režim zákona o integrované prevenci je rozhodující vypočítat průměrnou hodnotu vyrobeného množství krmiv nebo potravin za čtvrtletí. Průměr za čtvrtletí je definován jako podíl skutečně vyrobeného množství hotových výrobků za čtvrtletí a celkového počtu pracovních dnů za čtvrtletí (dnů, kdy bylo zařízení v provozu).

Předmětem činnosti společnosti je výroba hotových mlynářských výrobků, které jsou vyráběny z rostlinných surovin - pšenice a žito. Před zpracováním se pšenice nebo žito čistí suchou cestou. Poté se provádí zvlhčování a odležování obilí, po opracování povrchu obilí se zrno mele na válcových stolicích a produkty se získávají tříděním podle velikosti částic a obsahu minerálních látek na vysévacích strojích. Podle zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, lze potraviny definovat jako „látky určené ke spotřebě člověkem v nezměněném nebo upraveném stavu jako jídlo nebo nápoj, nejde-li o léčiva a omamné nebo psychotropní látky“.

V roce 2005 dosahovala maximální výrobní kapacita 285,9 t mlynářských výrobků denně (za II. čtvrtletí) a v roce 2006 dosahovala maximální výrobní kapacita 281,7 t mlynářských výrobků denně (za II. čtvrtletí). Na základě dostupných údajů, které byly odboru posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že zákonem stanovená prahová hranice 300 t hotových výrobků denně není překročena, a proto dané zařízení nespádá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 17058/ENV/07 ze dne 2. 3. 2007

Technologické zařízení na výrobu rybí moučky sestává z příjmového žlabu vstupních surovin, šnekového dopravníku, destruktoru, odlučovače odpadních vod, jímek odpadních vod, dvourotorové míchačky, prosévacího stroje a dalších šnekových dopravníků. Jako suroviny jsou do zařízení přijímány vedlejší produkty živočišného původu z ryb, získané ze závodů vyrábějících produkty k lidské spotřebě z ryb, a kukuřičný šrot. Výsledným produktem je rybí moučka, která je následně využívána jako krmná surovina pro výrobu krmných směsí. Výrobní kapacita zařízení je 20 tun hotových výrobků denně. Projektovaná kapacita je 20 tun vstupních vedlejších živočišných produktů a 10 tun kukuřice za den, tj. celkem 30 tun surovin denně.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro dané zařízení je relevantní kategorie 6.4. b) (první odrážka), která zní „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně, a kategorie 6.5. Nejlepší dostupné techniky (tzv.

BAT) pro výrobu rybí moučky jsou předmětem referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách (tzv. BREF) pro jatka a průmysl zpracovávající vedlejší živočišné produkty.

Zákon o krmivech č. 91/1996 Sb. v platném znění definuje krmiva jako „produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích“, a krmné suroviny jako „krmiva, která jsou určena pro přímé použití ke krmení zvířat v původním stavu nebo po úpravě, dále k výrobě krmných směsí nebo jako nosiče pro výrobu premixů“.

Výše uvedené zařízení vyrábí krmnou surovinu z živočišných surovin (rybí moučku) a jeho výrobní kapacita je 20 tun hotových výrobků denně. Z poskytnutých údajů vyplývá, že zákonem stanovená prahová hranice 75 t hotových výrobků denně není překročena, a proto dané zařízení nelze zařadit do kategorie 6.4. b) zákona.

Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“ Výše uvedené zařízení využívá vedlejší živočišné produkty, získané ze závodů vyrábějících produkty k lidské spotřebě z ryb. Projektovaná kapacita zařízení je vyšší než 10 tun denně. Na základě dostupných informací lze výše uvedené zařízení zařadit do kategorie 6.5. zákona. Jeho provozovatel má povinnost získat integrované povolení a provozovat ho v souladu se zákonem o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 22163 /ENV/07 ze dne 20. 3. 2007

V zařízení probíhá výroba krmných směsí. Vstupními surovinami pro výrobu krmných směsí jsou rostlinné suroviny a suroviny s obsahem mléčné bílkoviny. Pro dané zařízení je relevantní kategorie 6.4. b) (druhá odrážka), která je definována jako: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“

Zařízení bylo v provozu 37,5 hodin týdně při dvousměnném pracovním režimu a nebylo v provozu o víkendech a státních svátcích a maximální výrobní kapacita dosahovala 240,6 tun za rok 2006. Je zřejmé, že zákonem stanovená prahová hranice 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí) není překročena.

Pro dané zařízení by připadala v úvahu i kategorie 6.4. c), která je definována jako „zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok)“. Kategorie 6.4. c) zahrnuje i zařízení používající jako vstupní surovinu syrovátku, sušené mléko atd. a objem těchto surovin se počítá s množstvím vstupujícího mléka. V těchto případech jde v podstatě z hlediska emisí a dalších dopadů na životní prostředí stále o zpracování mléka, které bylo pouze předupraveno do jiné formy. Jelikož množství surovin mléčného původu, které jsou součástí vyráběných krmných směsí, dosahovalo 183,9 tun za rok 2006, není naplněna dílčí bodu 6.4. c) zákona o integrované prevenci.

Zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

c) zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok).

Dopis OPVI MŽP č.j. 8971/ENV/07 ze dne 5. 2. 2007 – viz kategorie 6.4.b).

Dopis OPVI MŽP č.j. 22163 /ENV/07 ze dne 20. 3. 2007 – viz kategorie 6.4.b).

6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 5900/ENV/07 ze dne 19. 2. 2007

Společnost provozuje výrobní zařízení k využívání odpadů „Zpracování organických odpadů biofermentací“. Podle zákona o odpadech č.185/2001 Sb., se jedná o činnost využívání odpadů ve smyslu přílohy č. 3 zákona o odpadech dle kódu R 3. Výsledkem zpracování odpadů jsou registrované produkty určené k oběhu a komerčnímu využití - organické hnojivo a průmyslový kompost. Do zařízení je možné přijímat a nakládat podle Katalogu odpadů (vyhláška MŽP č. 381/2001 Sb.) odpady jak rostlinného, tak živočišného původu. Projektovaná kapacita zařízení je 20 000 t/rok zpracovaného odpadu.

Pro danou technologii není relevantní kategorie 5.3., která zní „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“, ale kategorie 6.5., která je vymezena jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 tun denně“. Zařízení k využívání odpadů „Zpracování organických odpadů biofermentací“ spadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci. Vzniká zde tedy povinnost získat pro provoz takového zařízení integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 17058/ENV/07 ze dne 2. 3. 2007 – viz. kategorie 6.4.b)

Dopis OPVI MŽP č.j. 10592/ENV/07 ze dne 6. 3. 2007

Společnost provozuje bioplynovou stanici. V roce 2006 byl zahájen zkušební provoz na stavbě „kofermentace fytomasy v bioplynové stanici“. Stavba zahrnuje instalaci dvou reaktorů, které produkují bioplyn a výstupní produkt, tzv. digestát. Výroba elektřiny při produkci bioplynu 4500 m³/den dosahuje až 9000 kWh/den. Denní zkušební vsázka vstupních surovin (při průměrné době zdržení cca 50 dnů v reaktorech pracujících v anaerobním režimu) činí:

- masokostní moučka (z kafilerie)	8 t/den
- kal z ČOV celulózky (Biocel Paskov)	24 t/den
- travní hmota	5 t/den
- tzv. „glycerinová fáze“	4 t/den
- prasečí kejda	40 m ³ /den

Pro technologii, která se týká bioplynové stanice je relevantní kategorie 6.5., která je vymezena jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 tun denně“. Z přehledu denní vsázky je zřejmé, že odpadů živočišného původu může tato bioplynová stanice zpracovávat více než 10 t denně.

Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách (tzv. BREF) pro jatka a zařízení k nakládání s vedlejšími živočišnými produkty se zabývá kategoriemi 6.4. a) a 6.5. přílohy č. 1 zákona. BREF zahrnuje široký rozsah činností s vedlejšími produkty. Patří mezi ně i výroba bioplynu a kompostování. Podle BREFu pojem „živočišný odpad“ můžeme pro uvedenou kategorii chápat zejména ve smyslu pojmu „vedlejší živočišný produkt“.

Pojem „vedlejší živočišný produkt“ je definován v nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě: „Vedlejší živočišné produkty jsou celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu.“ Nařízení rozděluje vedlejší živočišné produkty do tří kategorií. Do materiálu kategorie 2 zařazujeme např. hnůj a obsah trávicího traktu. Do materiálu kategorie 3 je možné zařadit např. části poražených zvířat nebo kuchyňský odpad.

Bioplynové stanice a kompostárny, které využívají vedlejší živočišné produkty s kapacitou zpracování větší než 10 t denně lze zařadit do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona. Provozovatelé takových zařízení mají povinnost získat integrované povolení a provozovat ho v souladu se zákonem o integrované prevenci. Na základě dostupných údajů, které byly oddělení IPPC poskytnuty je možné konstatovat, že „Kofermentace fytomasy v Bioplynové stanici“ spadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci. Vzniká zde tedy povinnost získat pro provoz takového zařízení integrované povolení.

6.6. Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než a) 40 000 kusů drůbeže,

Dopis OPVI MŽP č.j. 8884/ENV/07 ze dne 5. 2. 2007

Zařízení se zabývá chovem brojlerových krůt, pro jeho provoz je relevantní kategorie 6.6. a), která je definovaná jako: „Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než 40 000 kusů drůbeže.“ Uvedená prahová hodnota je udávána ve vztahu k projektované výrobní kapacitě. Krůty jsou chovány v 5 samostatných provozech, každý po 4 halách. Provozy jsou od sebe vzdálené 1-2 km a nelze je podle poskytnutých údajů klasifikovat jako jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci. Každý provoz je považován za samostatnou farmu. Provoz č. 1 je konstruován jako odchovna drůbeže s využívanou kapacitou jednotlivých hal do 10 000 ks krůt/at, celková využívaná kapacita provozu č. 1 je tedy

do 40 000 ks drůbeže. Na tomto provozu se chovají jednodenní krůtata až do stáří šesti týdnů. Podle sdělení provozovatele nemůže být maximální množství 40 000 ks drůbeže ani teoreticky naplněno z důvodu návaznosti na možnosti výkrmových provozů. U provozu č. 2 -5 je využívána kapacita jednotlivých hal do 4 750 ks drůbeže, celková využívaná kapacita těchto provozů je tedy do 19 000 ks drůbeže. Pouze u provozu č. 5, který byl kolaudován v nedávné době, je přímo v kolaudačním rozhodnutí uvedena projektovaná kapacita 19 000 ks krůt. Na základě dostupných údajů, které byly oddělení IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že prahová hodnota více než 40 000 kusů drůbeže není překročena ani u jednoho provozu, a proto daná zařízení nespadají pod působnost zákona o integrované prevenci.

b) 2 000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg), nebo

c) 750 kusů prasnic.

Dopis OPVI MŽP č.j. 5641/ENV/07 ze dne 8. 2. 2007

Pro zařízení zabývající se chovem prasat a prasnic je relevantní kategorie 6.6.b), která je definovaná jako: „zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než 2000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg)“ a kategorie 6.6.c) která je definovaná jako: „zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než 750 kusů prasnic“. Prahová hodnota je udávána ve vztahu k projektované kapacitě. V areálu společnosti je umístěno pět hal. Haly lze považovat za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci, z toho důvodu se projektované kapacity sčítají. Údaje o skutečných kapacitách jednotlivých hal jsou následující:

- hala č. 1 - 97 ks jalových prasnic a 96 ks kojících prasnic,
- hala č. 2 - 97 ks jalových prasnic a 96 ks kojících prasnic,
- hala č. 3 - 200 ks březích prasnic
- hala č. 4 - odchovna pro prasničky - 240 ks
- hala č. 5 – 585 ks běhounů a 12 ks kanců.

Oddělení IPPC při zpracování výkladu vycházelo z konzultací s Ministerstvem zemědělství a z referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách (BREF) pro intenzivní chov drůbeže a prasat. V tomto dokumentu je definován pojem prasnice jako „technický termín pro samici prasete od počátku prvního pokrytí nebo od první březosti. Toto zahrnuje i reprodukční prasnice (prasničky).“

Skutečná kapacita v halách je 826 ks prasnic, je tedy zřejmé, že prahová hodnota více než 750 kusů prasnic v kategorii 6.6.c) je překročena. Na základě dostupných údajů, které byly oddělení IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že zařízení spadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

6.7. Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.

Dopis OPVI MŽP č.j. 2069/ENV/07 ze dne 6. 2. 2007 - viz kategorie 2.6.

6.8. Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafítizací.